

46. Lovö kyrka.

Pl. 30.

Litteratur: B 1113, L 361. J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 252; UFT h. 2 (1872), s. 41.

Äldre avbildning: Peringskiöld, träsnitt (a. a. och B 1113).

Icke mindre än fem av de sju från Lovö kända runinskrifterna ha påträffats i kyrkan. Av de båda återstående är den ena (U 52) huggen i fast berg och befinner sig alltså på sin ursprungliga plats, den andra (U 51), numera försvunnen, stod på 1600-talet på Drottningholms gärde.

Bureus kände endast en runsten från Lovö (U 51). Hadorph likaså. Peringskiöld har ytterligare avtecknat två (U 46 och 47), som finnas upptagna i hans *Monumenta* och i *Bautil*. En fjärde (U 52) blev upptäckt på 1700-talet. De återstående tre (U 48, 49 och 50) ha kommit i dagen helt nyligen, därav två vid kyrkans restaurering 1935.

Runstenen U 46 fanns på 1600-talet »uthan för Lofö vapnhuusdörr». Vapenhuset revs ned omkring 1800, och stenen var sedan länge försvunnen. Vid restaureringen 1935 återfanns den liggande på sin gamla plats. Den restes där med den ristade ytan vänd mot S.

Ädlig, starkt vittrande stenart. Höjd 2,70 m., bredd 1,60 m. Ristningens höjd 2,05 m. Ytan är starkt sliten och ristningen därigenom utplånad eller otydlig. På högra sidan äro ett par stycken avslagna, varigenom även delar av inskriften ha gått förlorade.

Inskrift:

hulmk[a]ir · auk · u ... [ist]u · st[a]in ... aftir · muþu - ... - nuk - ... [i]l - ... u · siua

Holmgæirr ok ... ræistu stæin ... æftir moður ...

»Holmger och ... reste sten ... efter moder ...»

Till läsningen: Inskriften är i hög grad svårläst. Genom nötning, då stenen låg som tröskel, och genom vittring har den så förstörts, att den endast till obetydliga delar kan fastställas. Någorlunda säkra äro de båda första orden 1—11 **hulmkair · auk**. Därefter följer ett **u**. Sedan är allt osäkert ända till 16 **u**. Runorna 17—21 **stain** äro defekta men dock någorlunda säkra. Tämligen tydliga äro 22—30 **aftir · muþu**. Efter 32—35 **- nuk** finnes möjligen **r**. — Peringskiöld: 12 **uil** -, 22 **i**, 30 **y**; på 3 à 4 runors avstånd från 37—38 **il** har Peringskiöld ett omvänt **p**, vilket sannolikt är felläsning; 40—44 **u · sina**.

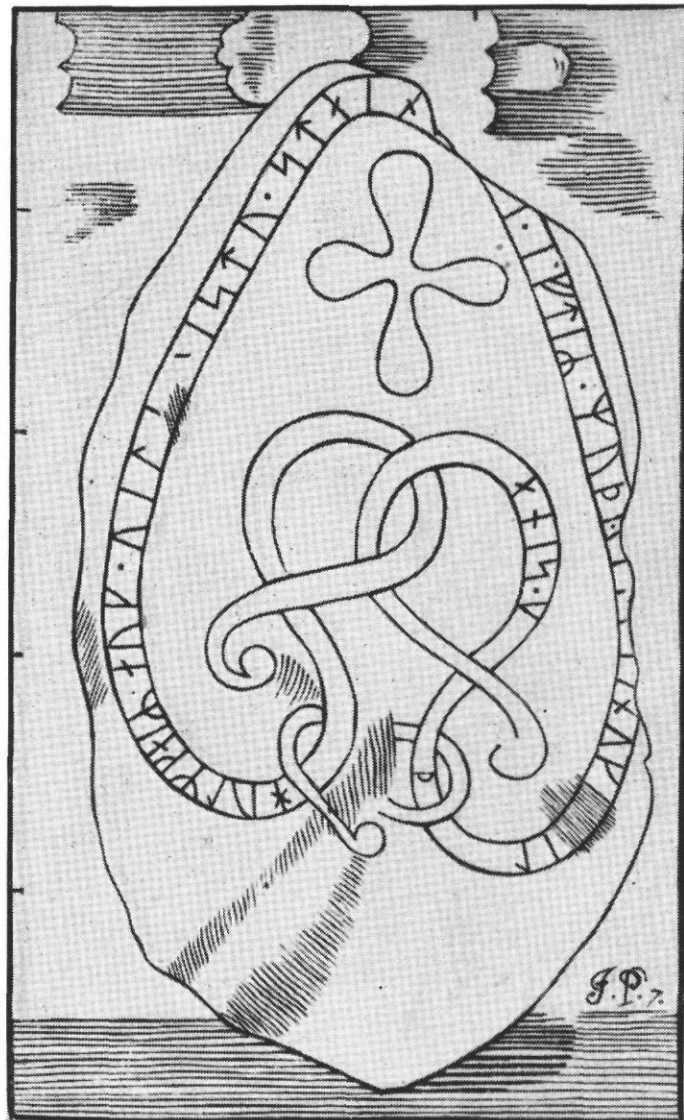

Fig. 37. U 46. Lovö kyrka. Efter B 1113.